

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1753/2024
26.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелица Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Маринковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиља АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Лазар Ђендић, адвокат из ..., против туженог Универзитетског клиничког центра Србије, Београд, кога заступа законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5094/23 од 18.01.2024. године, у седници одржаној 26.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5094/23 од 18.01.2024. године у делу којим је потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1874/21 од 13.06.2023. године у ставу двадесетдругом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5094/23 од 18.01.2024. године у делу којим је потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1874/21 од 13.06.2023. године у ставу двадесетдругом изреке.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1874/21 од 13.06.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском тужиља од 25.08.2021. године. Ставовима другим, трећим, четвртим, петим и шестим изреке, обавезан је тужени да тужиљама за временски период од марта закључно са децембром 2018. године исплати на име разлике између минималне и исплаћене зараде за стандардни учинак и време проведено на раду наведене износе главнице, са законском затезном каматом, на начин како је то означено у тим ставовима изреке. Ставовима од седмог до шеснаестог изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиље тражиле да им тужени за временски период од марта 2018. године закључно са фебруаром 2021. године, на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора исплати износе главнице са законском затезном каматом, на начин одређен у тим ставовима изреке. Ставовима седамнаестим до

двадесетпрвог изреке, тужиле су ослобођене обавезе плаћања судске таксе. Ставом двадесетдругим изреке, обавезан је тужени да тужилмама накнади трошкове парничног поступка у износу од 414.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5094/23 од 18.01.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе тужилма и туженог и наведена првостепена пресуда је потврђена у делу којим је одлучено о тужбеном захтеву и двадесетдругом ставу изреке којим је одлучено о обавези туженог да тужилмама накнади трошкове поступка. Одбијен је као неоснован захтев тужилма за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела којим је потврђена првостепена пресуда у двадесетдругом ставу изреке, којим је тужени обавезан да тужилмама накнади трошкове поступка у износу од 414.500,00 динара, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију с позивом на члан 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Тужиле су поднеле одговор на ревизију туженог.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет спора је исплата новчаних потраживања из радног односа. Предмет ревизијског побијања је одлука о трошковима поступка.

Одлука о парничном трошковима условљена је потребом предузимања процесних радњи за успех у парници, тако да је у сваком конкретном случају условљена претпроцесним и процесним држањем странака, што представља чињенично питање сваког конкретног спора.

У конкретном случају о трошковима поступка одлучено је уз примену Закона о парничном поступку који регулише одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова поступка. Имајући ово у виду, као и да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања материјалног права и да се применом овог института не могу разматрати процесна питања, како се у ревизији предлаже, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за

одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена ни као редовна ревизија.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Према ставу 6. истог члана, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе Закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да када је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови, не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

У конкретном случају, ревизијом туженог се побија одлука о трошковима парничног поступка. Трошкови поступка представљају акцесорно потраживање, па се према члану 28. ЗПП не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев. У том смислу, против одлуке о трошковима поступка, као споредном потраживању, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић